



פסטיבל סרטי
סולידריות בת"א
עמ' 9

פועלי כל הארצות התאחדו!

זה הדרך

ZO HADEREKH زوهديركه

גיליון 46 / 1 בדצמבר 2021



9 שעות של הרס בתים

הריסת הבית בח'ירבת מעין, 23 בנובמבר 2021 (צילום: נסר נואג'עה, בצלם)

באספלט לפני כחודשיים. הכוחות גרפו כ-500 מטרים מהדרך והציבו שבע חסימות עפר בכניסה לדרך מכיוון שכס, כדי למנוע את השימוש בה. הדרך משמשת את תושבי עסירה א-שמאלייה כדי להגיע לאדמותיהם החקלאיות וכן מחברת בין העיירה לבין שכס.

בסביבות השעה 13:00 הגיעו הכוחות לכפר א-דיראת שממזרח לעיר יטא והרסו מבנה מבלוקים שכלל שבעה חדרים ונועד לקבורה. כמו כן, בהמשך היום הגיעו אנשי המנהל עם חיילים לקהילה ראס א-תיך מזרחית לרמאללה, ופירקו והחרימו שלושה אוהלים ששימשו כדירי צאן. משם הם המשיכו לעין סאמיה, שם הרסו בסביבות השעה 14:30 אוהל מגורים של משפחה בת 8 נפשות, בהן 6 קטינים, ופירקו והחרימו שתי מכלאות צאן.

מסע ההרס בן תשע השעות אינו מקרי. לפי נתוני המשרד לעניינים הומניטריים של האו"ם בשטחים הפלסטיניים הכבושים, מאז תחילת השנה ועד 22 בנובמבר, הרסה ישראל 805 בתים ומבנים ברחבי הגדה המערבית וירושלים המזרחית, והותירה 1,052 נפשות ללא קורת גג. "ממשלת השינוי" עומדת לשבור את השיא המפוקפק שנרשם אשתקד תחת שלטונו של נתניהו, כאשר נהרסו 852 בתים ומבנים ו-1,001 פלסטינים נותרו ללא קורת גג.

שלטונות הכיבוש יצאו בשבוע שעבר (23.11) למסע הרס של 9 שעות ברחבי הגדה המערבית ומזרח ירושלים. במהלכו החריבו והחרימו מבני מגורים, אוהלים, מכלאות צאן, מבנים בשלבי בנייה, כביש ואפילו מבנה שנועד לשמש לקבורה. 22 פלסטינים, מתוכם 15 ילדים, איבדו את בתיהם ביום אחד. כך מסר הארגון בצלם.

ההרס החל בסביבות 6:00 בבוקר, בעת שצוות של אנשי המנהל האזרחי ושוטרי מג"ב הגיע לשכונת ואדי אל-חומוס, השלוחה המזרחית של צור באהר במזרח ירושלים. הכוחות הרסו שני בניינים באמצעות דחפור: בניין בן שתי קומות בו גרה משפחה בת 5 נפשות, בהן 3 קטינים, ובניין שבו גר אדם אחד. משם עברו הכוחות לצידה השני של חומת ההפרדה והרסו בניין מגורים בן 4 קומות, שכלל שלוש דירות.

בסביבות השעה 10:00 הגיעו אנשי המנהל האזרחי, חיילים ושוטרי מג"ב לכפר ח'ירבת מעין שבדרום הר חברון. הכוחות הרסו באמצעות דחפור בית בבנייה שנועד למגורי משפחה המונה 8 נפשות, בהן 6 קטינים.

כעבור שעה הגיעו אנשי המנהל האזרחי עם חיילים לדרך חקלאית באורך כשני קילומטרים אותה החלו משרד החקלאות הפלסטיני ועיריית עסירה א-שמאלייה לסלול



מכתבים למערכת

מכתב גלוי לשרת החינוך

תקוות רבות תלינו בך עם כניסתך לתפקיד שרת החינוך. האמנו כי בזכותך יתוקן המעוות, ופרס ישראל בחקר מדעי המחשב יוענק לפרופ' עודד גולדרייך.

שלא כקודמך בכהונה הרמה, יואב גלנט, את בשר מבשרו של שדה החינוך ההומניסטידמוקרטי. תואר הדוקטור בחינוך הוענק לך בידי אוניברסיטת חיפה, מוסד שהפלורליזם, חופש הדיבור והשוויון הם נר לרגליו. עד שהגעת אל הפוליטיקה אף כיהנת במשרה נכבדה בהנהלת מכללה אקדמית, המכבדת מגוון של השקפות ודעות.

בטחנו ואנו עדיין בוטחים בך שתגלי אומץ לב, תבטלי את ההחלטה של קודמך, ותכבדי את החלטתה של ועדת פרס ישראל במתמטיקה ומדעי המחשב להעניק את הפרס לפרופ' גולדרייך, חוקר בעל מוניטין עולמי ממכון וייצמן.

מניעת הפרס מפרופ' גולדרייך מערבת מין בשאינו מינו, שיקולים פוליטיים במצוינות אקדמית, שעליה ואך ורק עליה מוענק הפרס. השתקה של דעות שאינן מתאימות לרוח השלטון, לא עולה בקנה אחד עם אופיה היהודי של מדינתנו, שתורת המחלוקת היא חלק בלתי נפרד ממהותה.

ניצה בן דב, מיכל בת אדם, יאיר זקוביץ,

נורית זרחי ואלי קשת

כלות וחתני פרס ישראל לשנת תשפ"א

למנוע עינויים מהרגע הראשון

בתקופת הקורונה החלה המדינה לקדם יוזמה של דינוי הארכות מעצר בהיוועדות חזותית – כלומר בשיחת ועידה בווידיאו, ללא הבאת העצור בפני השופט באופן פיזי.

להשקפתנו מדובר בהתפתחות שלילית, שכן כדי למנוע עינויים חיוני ששופט יראה את העצור כמו עינוי ויוכל לעמוד על מצבו הפיסי והנפשי.

מצד שני, אי אפשר להתעלם מהסבל שחווים עצורים בפוסטה, כלי הרכב שמעביר את העצורים לבתי המשפט – ולמרבית האירונים, המדינה אפילו ציינה את התנאים הירודים בפוסטה כטיעון בעד עריכת דיונים בווידיאו, תוך שהיא מתעלמת מחובתה לתקן מצב זה.

ההחלטה שקיבלנו הייתה להמשיך ולהיאבק בשתי החזיתות: לדרוש את שיפור התנאים בפוסטה, וכן לתקן את החוק, כך שברגעים בהם עצורים נמצאים בסיכון הגבוה יותר לעינויים – בימים הראשונים למעצרם ובייחוד כאשר הם מנועים ממפגש עם עורך דינם – לא יוארך מעצרם בלא ששופט התרשם ממצבם באופן ישיר.

לפני כמה שבועות, לאחר מאמצים רבים שלנו ושל ארגונים שתופים לדרך, רשמנו הישג משמעותי בוועדת חוק, חוקה ומשפט של הכנסת, שדנה בהצעת החוק בעניין היוועדות חזותית. בין התיקונים שהכניסה הוועדה לחוק נקבע שכלל, דיון בהארכת מעצר ראשונה לא יערך שלא בנוכחות העצור.

טל שטיינר, מנכ"לית הוועד נגד עינויים

ניתן לשלוח מכתבים למערכת באמצעות הדוא"ל

zohaderekh@gmail.com

או לתיבת דואר 26205 ת"א-יפו 612610



דברים בשם אומרם

הידיים ידי אמסלם והקול קול נתניהו

"אם אני אהיה יו"ר הכנסת, אני לא נותן לשמאלנים להיכנס לשטח הכנסת. שילכו לבית המשפט העליון שלהם. גם את השופטים שם נחליף מיד – ביום שננצח. נגמר הסיפור הזה של בגין 'יש שופטים בירושלים'. אנחנו נדרוס אותם. נביא להם חוקים על הראש שהם לא יתאוששו 20 שנה. כדי לשלוט נמחק את המילה 'צדק'. היא לא קיימת יותר. אנחנו צריכים לכולוא אותם במכלאות".

ח"כ דוד אמסלם מהליכוד, חדשות 12, 19.11

מירב שותקת והיא יודעת למה

"וזה פשוט לא יאמן: לפני הבחירות מרב מיכאלי משכנעת להצטרף אליה בגלל שממשלת נתניהו שללה את פרס ישראל מפרופ' גולדרייך 'כי הוא שמאלן. מול החשיכה הזאת צריך כוח פוליטי חזק'. והנה עכשיו היא אפילו לא טורחת להוציא הגה. מחאה קלושה, משהו. כלום".

ציץ של העיתונאי ישראל פריי, 19.11

אימון עודה לא מאבד תקווה

"הגשתי הצעת חוק להקמת בית חולים בסכנין, עיר שהמרחק בינה לבית החולים הקרוב ביותר הוא הגדול בישראל; עיר שמצבה הסוציאקונומי צנוע ותוחלת החיים בה מהנמוכות בארץ. אמרתי לעצמי, הנה, סוף סוף יש שר בריאות ממרצ, אך בישיבה הראשונה ניצן הורוביץ אמר לי שהממשלה כבר החליטה לבנות בית חולים בקריית אתא. ישבתי עם הח"כים ממרצ בניסיון לגייסם לתמוך בהצעתי, אך הם ענו לי שלא מקימים בית חולים בהצעת חוק. הזכרתי סוּפּה לנדרבר העבירה חוק להקמת בית חולים באשדוד, והצליחה. אמרו לי שהצעת החוק צריכה להצביע על חלקת האדמה המיועדת להקמתו. עניתי: אני חושש שדווקא אם אצביע על חלקה תאמרו לי, אתה לא יכול להכתוב לנו איפה לבנות, אבל אני יכול לשבת עם משרד הבריאות ולהציע עשר חלופות באזור אלבטוף (בית נטופה). אני יודע שבכל בין מיעוט לפריוילגים על זכויות המיעוט, תמיד יש סיבה לפריוילגים להגיד: כן, אבל. ובכל זאת, עדיין לא איבדתי תקווה ששר הבריאות יסכים להיות שותף להקמת בית חולים באזור אלבטוף".

יו"ר המחשפתח"כ אימון עודה, "הארץ", 19.11

עופר כסיף על התחזקות וחזרה ותשובה

"ח"כ עופר כסיף (הרשימה המשותפת) תמה מדוע הביטוי 'חזרה בתשובה' שגור בפי כל גם כ'התחזקות'. לדברי ח"כ כסיף, דווקא מי שמפסיק לשמור תורה ומצוות הוא המתחזק. 'מתי, איך ומדוע הפך הביטוי הסביר 'חזרה בתשובה' למושג המופרך התחזקות?' כתב בחשבון הטוויטר שלו. 'למה מופרך?' שאל. 'משום שבחזרה בתשובה יש דווקא היחלשות ולא התחזקות, חולשה ולא חוזקה – חולשה אל מול קשיי היומיום ואי הוודאות. היוצאים בשאלה, הם המתחזקים'".

ערוץ 7, 22.11



מטסי חילות אוויר הישראלי והאמריקאי בתמרון הצבאי שנערך בסוף אוקטובר והמדמה התקפה באיראן (צילום: הפנטגון)

עוד לא יבשה הדיו על התקציב, וכבר רוצים להוסיף מיליארדים לצבא

בנט: שוב תותחים במקום חמאה

החימוש שלו. לפני כמה חודשים התחייב ממשל ביידן להעביר לישראל יותר מ-3 מיליארדי שקלים כסיוע בכיסוי ההוצאות במבצע "שומר החומות" – המבצע הצבאי המי-יודע-כמה נגד רצועת עזה, שנערך בחודש מאי האחרון. זה כסף קטן עבור ארה"ב, האמור לחזק מעצמה אזורית המגנינה באמצעות אורחיה (וכמובן חייליה) על האינטרסים המקומיים של המעצמה העולמית.

ממשלת נתניהו כבר החליטה באוגוסט 2018, לפני פרוץ מגפת הקורונה, להקצות 30 מיליארד שקל למערכות טילים. לפי ההחלטה, הסכום אמור היה להתפרס על פני עשר שנים, כ-3 מיליארד מדי שנה. מישוהו אמר "ממשלת שינוי"? גם בנושא תקציבי החימוש, זו דווקא ממשלת המשך.

התוספת לתקציב הצבאי תתבצע למרות שכבר בתחילת נובמבר אישרה הכנסת בקולות חברי הכנסת של העבודה, מרצ ורע"מ את התקציב הדו-שנתי. עוד לא יבשה הדיו על התקציב, וכבר מתכננים תוספות למלחמה נגד איראן. אגב, בסבב האיומים הקודם נגד איראן, בעת שלטון נתניהו לפני כעשור, הוקצבו 10 מיליארד שקל לצורך ההכנות לתקיפה. שוב חוזר הניגון.

לפי ניתוח שפרסם באחרונה מרכז אדוה, תקציב המדינה וחוק ההסדרים שאושרו משקפים את הצורך להגדיל את ההוצאה הממשלתית על מנת להתמודד עם מגפת הקורונה. "אלא שכבר ב-2022 תחזור הממשלה למדיניות תקציבית קפוצת יד, שהייתה אחראית בין השאר לכך שמגפת הקורונה חשפה מערכת בריאות ציבורית מורעבת. ולא רק מערכת הבריאות: ההוצאה התקציבית על שירותים ציבוריים בישראל היא מן הנמוכות" בקרב הארצות הקפיטליסטיות המתקדמות – מדגישים חוקרי אדוה.

התוספת הצפויה לתקציב עבור מלחמה נגד איראן תפגע ישירות במשאבים המיועדים לחברה האזרחית, שדווקא עכשיו כל כך זקוקה להם.

אפרים דוידי

ביומון מק"י "קול העם", מ-24 באוקטובר 1952 (לפני כמעט 70 שנה!), פורסמה ידיעה ביקורתית עד מאוד על מאמצי ההתחמשות של ארצות הברית. בידיעה נכתב כי הממשל האמריקאי אימץ את אמירתו של המנהיג הנאצי הרמן גרינג בדבר הצורך ב"תותחים במקום חמאה". אז, זכר המשטר הנאצי וזוועותיו היו טריים למדי וקוראי העיתון הבינו היטב את משמעות המסר הקשה והשלכותיו המעשיות. "תותחים במקום חמאה" היא דילמה המונחת לעיתים קרובות בפתחו של כל משטר קפיטליסטי, וממשלות ישראל לדורותיהן (פרט לממשלת רבין השנייה, בה נרשמה ירידה בתקציב הביטחון לטובת הרווחה) הכריעו שוב ושוב למען תותחים.

הטרגדיה עומדת לשוב – כאן ועכשיו, בחסות "ממשלת השינוי" בה שותפות העבודה, מרצ ורע"מ. לפי ידיעה שפורסמה בשער העיתון "הארץ" (21.11), "ראש הממשלה נפתלי בנט מבקש להסדיר בעתיד עוד תוספות לתקציב הביטחון, במטרה לשדרג את היכולות ההתקפיות של צה"ל, בעיקר בתחום הטילים והחימוש המדויק לחיל האוויר". הפרשן עמוס הראל הוסיף: "בנט סבור כי יש לנצל את הצמיחה המואצת, בעיקר בתעשיית ההיי-טק, ואת הגידול הצפוי בתוצר הלאומי הגולמי – אם משבר הקורונה יסתיים בשנה הקרובה – כדי להעלות את היקף ההשקעות בבניין הכוח בצה"ל".

יצוין שבקיץ האחרון הסכימו בנט, שר החוץ יאיר לפיד, שר הביטחון בני גנץ ושר האוצר אביגדור ליברמן על הגדלת התקציב הצבאי לכ-58 מיליארד שקל בשנה הבאה – לא כולל הסיוע הצבאי האמריקאי, בסך 3.8 מיליארד דולר בשנה (יותר מ-12 מיליארד שקל, א"ד). כל זאת למרות המשבר אליו נקלע המשק עקב מגפת הקורונה. בכהונתו כשר הביטחון בממשלת נתניהו הטיף ליברמן להקמת "חיל טילים", שיתבסס על טילי קרקע-קרקע.

לפי הידיעה, חלק גדול מהכסף יועד לשיפור ההיערכות של צה"ל למלחמה "במעגל השלישי" (איראן) ולהשלמת מלאי

ח"כ כסיף דורש דיון בכנסת על חידוש איכוני שב"כ

ח"כ עופר כסיף (חד"ש – הרשימה המשותפת) דרש השבוע (28.11) דיון דחוף בכנסת על ההפעלה המחודשת של איכוני השב"כ עליה החליטה הממשלה. "ביקשתי דיון מהיר בנושא האיכוני", מסר והוסיף: "השופט עמית התייחס לשימוש במנגנון כפייה אשר שקיפותו אינה מלאה כ'תרכובת חומצתית שעלולה לאכל את הגנות הברזל של כל דמוקרטיה'. לא רק שאיכוני השב"כ רעילים לדמוקרטיה – הם גם לא יעילים למאבק בקורונה. לכן, יש למנוע אותם, או, למצער, לדון בהם בדחיות בכנסת".

האגודה לזכויות האזרח מסרה אף היא כי מדובר בהחלטה "אומללה ולא חוקית". לדברי האגודה, ההחלטה סותרת את פסיקת ההרכב המורחב של בג"ץ שהתקבלה בחודש מארס האחרון. "מדובר בזלזול בוטה בשלטון החוק", הוסיפה האגודה, וציינה שיש חלופה טובה ומידתית לאיכוני – מערך התחקירים האפידמיולוגיים.

לעומת זאת, יו"ר מרצ ושר הבריאות ניצן הורוביץ תומך בהפעלת השב"כ, לאחר שלפני פחות משנתיים תקף בחריפות את השימוש באיכוני כחלק מהאמצעים להתמודדות עם המגפה. במארס 2020 הודיע ראש הממשלה דאז בנימין נתניהו על השימוש כאמצעי אכיפה של כללי הבידוד עבור חולי קורונה. הורוביץ, שבאותם ימים היה באופוזיציה, פנה במכתב ליועץ המשפטי לממשלה ד"ר אביחי מנדלבליט ודרש את התערבותו בעצירת המהלך.

הורוביץ כתב כי מדובר ב"פגיעה קשה בפרטיות", והוסיף: "מעקב, איכון, וניטור של אזרחים, תוך שימוש במאגרי מידע וכאמצעים טכנולוגיים מתוחכמים, עלול לגרום פגיעה קשה בפרטיות ובחירויות האזרח הבסיסיות. משום כך אלה צעדים אסורים במדינת דמוקרטיה. גם במצב הנוכחי, אין להפעיל אמצעים חודרניים שכאלה, באופן גורף כלפי המוני אזרחים, ללא פיקוח נאות. כמו כן יש לקבוע כללים ברורים לשימוש במידע המתקבל, ולהגבילו ככל האפשר".

ארגון המורים הכריז סכסוך עבודה

ארגון המורים הכריז השבוע (28.11) על סכסוך עבודה בעקבות "פגיעה בעובדי ההוראה בחינוך העל יסודי בעניין ניצול ימי מחלה ופדיון ימי המחלה". במכתב ששלח הארגון נכתב כי "במקרה של העברת בעלות על בתי ספר או כאשר מורה עובר למעסיק אחר, נתקלים עובדי ההוראה בחינוך העל יסודי בסירוב של חלק מהבעליות לאפשר את ניצול ימי המחלה שצברו". לטענת הארגון, "מדובר בפגיעה קשה מאוד בזכויות מורי העל יסודי שהקדישו את חייהם למען חינוך ילדי ישראל ושוב הם מופלים ביחס למורים האחרים". עדו איימו בארגון: "בנסיבות אלה, ללא פתרון המצב והפסקת הפגיעה בתנאי עבודתם של מורי העל יסודי בישראל, יאלץ ארגון המורים להפעיל את הסכסוך ולנקוט בצעדים ארגוניים".

יצוין שיום קודם לכן הודיעה מזכ"לית הסתדרות המורים, יפה בן דוד, כי המשא ומתן על הסכם השכר החדש ייפתח כבר בינואר הקרוב. המו"מ על חידוש ההסכם הקיבוצי אמור היה להיפתח לפני כארבע שנים, ומורים רבים חוששים שעתה הוא יימשך עד לסוף 2022 – כדי להימנע מהפגרת עסקת החבילה שנחתמה עם ההסתדרות, אשר אינה כוללת תוספות שכר במגזר הציבורי עד 2023. הסתדרות המורים גם הגיעה להסדר עם האוצר על מכסות פרישה מוקדמת לפני גיל 60, לשש השנים הקרובות (משנת תשפ"ב עד תשפ"ז כולל).

הנשיא הרצוג מבעיר את חברון

יו"ר הרשימה המשותפת ח"כ איימן עודה (חד"ש) תקף השבוע (28.11) את נשיא המדינה יצחק הרצוג על רקע השתתפותו בהדלקת נר ראשון של חנוכה בחברון שבשטחים הפלסטינים הכבושים. עודה כתב בטוויטר: "הרצוג לא הלך להדליק נר ראשון, הוא הלך להבעיר את חברון". עוד הוסיף: "מי שחוגג עם מעריצי הרוצח גולדשטיין לא יכול להיות הנשיא של כל אזרחי המדינה".

יצוין שכוחות הכיבוש הוציאו לפני האירוע צו שמנע מפעילי שלום להגיע לחברון, לאחר שביקשו למחות על ביקורו של הנשיא. הפעילים נחסמו בידי שוטרים בכניסה להתנחלות קרית ארבע, ונאמר להם כי כניסתם נמנעה מ"חשש להפרות סדר". עשרות פעילים קיימו הפגנה במקום.

לפי הדיווח ב"הארץ", חיילים מנעו את כניסתו לאזור של צלם אי-אף-פי, אף שהציג תעודת עיתונאי ואף שהצו החריג עיתונאים. בסרטון שצולם במקום נראה מתנחל הודף את הצלם, האום באדר, בכניסה לקרית ארבע, ואומר: "תעודה ירוקה, צריך להעיף אותו מפה".

משלום עכשיו נמסר: "בזמן שהנשיא ידליק נר עם ברוך מרזל והכהניסטים, כוחות הביטחון מונעים מאזרחים שומרי חוק לממש את זכות המחאה. הרצוג מכשיר את הקיצוניים שבמתנחלים, ובביקורו בחברון רומס את חופש הביטוי". אל המחאה בחברון חברו שלום עכשיו, שוברים שתיקה, מחסום וואצ', קריים מיניסטר, אמהות נגד אלימות ומחזקים. גם כמה פעילי חד"ש הצטרפו להפגנה.

המפגינים מסרו: "ביקור של 'האזרח מספר אחת' בהתנחלות במרכז העיר חברון מכשיר את משטר האפרטהייד ואלימות המתנחלים הבלתי פוסקת תחתיהם חיים תושביה הפלסטינים של העיר". לדברי הארגונים, "מדובר בהכשרת השרץ הכהניסטי והענקת לגיטימציה לתומכי הטרור היהודי ולעוול המשווע המתרחש שם מדי יום – לפני הטבח שביצע ברוך גולדשטיין וגם אחריו. בווי' השקיע את החודשים הראשונים לנשיאותו בהתחנפות והתרפסות בפני הימין המתנחלי – ולנו נמאס".

קבלו את

זו הדרך

מדי שבוע בדוא"ל

או בדואר רגיל

המעוניינים לקבל בדואר אלקטרוני, ללא תשלום, מתבקשים לשלוח

כתובת דוא"ל אל: zohaderekh@gmail.com

המעוניינים לקבל בדואר רגיל, מתבקשים לכסות את הוצאות

המשלוח באמצעות תרומה של 150 שקל בשיק לפקודת המפלגה

הקומוניסטית הישראלית, ת"ד 26205 תל-אביב 6126102



דומה לזה שנתחם בין חד"ש ומד"ע לבין מפלגת העבודה בראשות יצחק רבין ב-1994.

אך המציאות הוכיחה כי מפלגות המרכז הציוניות מעדיפות לבנות קואליציה שאינה כוללת את הרשימה המשותפת. הסיבה לכך היא שהמפלגות הציוניות כולן מבקשות לגבש רוב יהודי סביב הסוגייה המדינית, ולא מוכנות להסתפק בהתגבשות רוב ישראלי שתומך בהסדר על בסיס הקמת מדינה פלסטינית. הרי אחד הגורמים העיקריים לכישלוננו של גנץ בהרכבת ממשלה הנשענת על הרשימה המשותפת הוא המחלוקת בנושא הסכסוך הישראלי-פלסטיני.

משום שסירבו להסתמך על הרשימה המשותפת, המפלגות הציוניות לא הצליחו, במשך שלוש שנים, להדיח ראש ממשלה המואשם בפלילים. מכך עולה שתיקון פוליטי פנים-ישראלי לא יושג אלא דרך תיקון דרכה של ישראל כלפי חוץ – כלומר דרך סיום הכיבוש והקמת מדינה פלסטינית עצמאית. מכל מקום, על אף שהחוק המוצע בידי סער הוא דמוקרטי, יש להיזהר ממצב בו הצבעת הרשימה המשותפת תעודד את סיום השסע בין מפלגות המרכז-ימין לבין מפלגת הליכוד.

תופיק נג'אר

מנאל שלבי זכתה באות הוקרה על

פעילותה נגד אלימות כלפי נשים

ד"ר מנאל שלבי, עובדת סוציאלית, מומחית לטיפול באלימות מגדרית ומנכ"לית עמותת אד"אר – הפורום המקצועי למאבק בפשעי רצח נשים, קיבלה השבוע אות הוקרה מהנשיא יצחק הרצוג על פעילותה נגד אלימות כלפי נשים בחברה הערבית. שלבי היא פעילה וותיקה בחד"ש, העוסקת בנושא אלימות כלפי נשים זה 26 שנה. יחד עמה זכתה באות ההוקרה הפעילה עולה נג'מי.

לזכרו של קלמן אלטמן

השבוע נפרדנו מחברנו, פרופסור (אמריטוס) קלמן אלטמן. לכתו של החבר היקר קלמן אלטמן היא אבדה גדולה. היא קשה וכואבת ברמה האישית, למק"י ולכל אלה שנאבקים בארץ הזו נגד גזענות ופשע ולמען שלום אמיתי, דמוקרטיה עמוקה וסוציאליזם מדעי.

קלמן היה מנהיג קומוניסטי, אינטרנציונליסט עקבי, איש עקרונות עיקש וצנוע, ואיש מדע ברמה הגבוהה ביותר. כפרופסור לפיסיקה בטכניון, במשך עשרות שנים טיפח קלמן מאות סטודנטים ערבים ויהודים מתקדמים, ויחד איתם נאבק על זכותם לחופש ביטוי וחופש התארגנות במוסד האקדמי הנוקשה. הוא היה כתובת פוליטית ומוסרית לכל אנשי המצפון. במשך שנים ארוכות שימש קלמן חבר הוועד המכזי של מק"י וחבר הנהגת מחוז חיפה. הוא היה אחד מעמודי התווך של המפלגה במחוז וברמה הארצית.

הוא הלך מאיתנו השבוע כאשר הוא עדיין חבר הנהלת מכון אמיל תומא ללימודים פלסטיניים וישראליים, ומדען מוביל במאבק נגד ארסנל הגרעין בישראל ולמען פירוז המזרח התיכון מנשק גרעיני ונשק להשמדה המונית. עוד נדבר רבות על פועלו של קלמן אלטמן – החבר האישי, המנהיג ואיש המדע. אני מבקש לשלוח חיבוק גדול לחברתנו היקרה, הקומוניסטית הלוחמת ינינה אלטמן, ולאיתן ולצביקה היקרים. קלמן ימשיך להיות אתנו, ונמשיך להישען על כל מה שלמדנו ממנו... לך לשלום חבר יקר!

עיסאם מח'ול

גל הפינאיים בתל אביב נמשך

עשרות שוטרי יס"מ ועובדי חברת נתיבי תחבורה עירוניים (נת"ע) הגיעו השבוע (28.11) לשכונת כפר שלם בדרום תל-אביב, ופינו שתי משפחות מבתיהן. לטענת השוטרים, בתיהן של המשפחות נמצאים "על תוואי הקו הסגול של הרכבת הקלה". עימות התפתח במקום בין המשטרה לתושבים, כאשר המשפחות טענו לזכויות על הקרקע ועמדו על הפיצויים המגיעים להן עם פינוי הבתים. בין המפונים הייתה יהודית יניב, אישה בסוף שנות ה-70 לחייה. לפי עדי ראייה, במהלך הפינוי הפילו השוטרים את יניב על הקרקע.

בערב שלפני הפינוי בכפר שלם הפגינו עשרות תושבים ופעילים מול ביתו של שר המשפטים גדעון סער בצפון תל-אביב. המפגינים, בהם מפוני גבעת עמל ופעילים חברתיים מהתנועה "אנחנו העיר" ומבנק"י, דרשו פיצויים לתושבי גבעת עמל שפוננו בכוח מבתיהם וצעקו: "הון שלטון עולם תחתון"; "די לפינוי"; ו"העם דורש דיור ציבורי". את ביתו של סער אבטחו עשרות שוטרי יס"מ.

בהזמנה להפגנה נכתב: "בכפר שלם ושכונות נוספות כבר מחולקים צווי פינוי לקראת האסון הבא, ביפו נמנע דיור ציבורי מאימהות שנאלצו לצאת עם ילדיהן ולהקים אוהל בגן העזתים, ובכל הארץ כאלף משפחות בדיור הציבורי עומדות בפני פינויים שהוקפאו נכון לעכשיו לחודשים ספורים. המדיניות הזו חייבת להיפסק".

גם ביום שלישי שעבר, מחו תושבי גבעת עמל מול ביתה של שרת הפנים איילת שקד בתל-אביב. התושבים והפעילים השמיעו הקלטות מנאומים של שקד בשנים האחרונות, בהם התחייבה לסייע לתושבי השכונה.

יצוין כי למפגינים מול ביתו של סער הצטרפו נשים ערביות מחוסרות דיור מיפו. זאת, לאחר שבשבוע שעבר פינתה העירייה את מאהל המחאה שהקימו הנשים בגן השניים בעיר. חלקן זכאיות לדיור ציבורי וממתינות זה שנים רבות לקורת גג. בשבוע שעבר נותרו במקום שלוש נשים שלא הסכימו להתפנות, אך והן נאלצו ללון במקלט ציבורי סמוך.

מחשבות על "חוק נתניהו"

האם נכון לקדם חקיקה שתמנע מנאשם בפלילים להרכיב ממשלה? אני סבור שכן. אין ספק כי חקיקה מסוג זה היא דמוקרטית ומוצדקת. כמו כן, היא צפויה לסיים סופית את הקריירה הפוליטית של בנימין נתניהו.

עם זאת, יש לשים לב שאישור חוק זה והוצאתו של נתניהו אל מחוץ למשוואה עלולים לסיים את השסע בשורות הימין הציוני-הרוויזיוניסטי: בין הליכוד מצד אחד, לבין תקווה חדשה, ישראל ביתנו, ימינה וחוסן לישראל מהצד השני.

הרשימה המשותפת הגיע לשיא השפעתה הפוליטית בעקבות הבחירות לכנסת ה-23, בהן זכתה ב-15 מנדטים. בטרם כינון ממשלת נתניהו-גנץ, עלתה בזירה הפוליטית האפשרות לכונן קואליציה שתכלול את כחול-לבן (יש עתיד וחוסן לישראל יחד), הרשימה המשותפת, מרצ ומפלגת העבודה. התנאי היסודי להקמת קואליציה מסוג זה היה הסכם



ריאיון עם מייסדות ההתארגנות "תרבות של סולידריות"

קהילה של אנפתיות רדיקלית

המיועדים לזריקה. יש לנו מערך סיוע טלפוני למבקשי מקלט, לאימהות חד-הוריות ולקשישים. ככל האמור בקשישים, אנחנו דואגים בעיקר להפיג בדידות. אנחנו מנסות להבין אלו צרכים יש למבקשי המקלט וכיצד אפשר לעזור להם. אנחנו מספקות סיוע בתחומים שונים: החזרת חובות, הכשרה מקצועית, תרומת רהיטים, ואפילו מציאת בייביסיטר.

תרבות של סולידריות אינה ארגון היירכי או קבוע, אלא תנועה או קהילה. לא התמסדנו מבחינה משפטית. אנחנו סבורות כי יש בעיה גדולה עם עמותות, הפטרות את המדינה מחובתה כלפי רווחת האזרחיות והאזרחים. הן בעצם משרתות את המערכת.

איך הגעתן לתרבות של סולידריות?

דניאל עוסקת שנים בנושאי מפגש בין תרבויות, אוכל וצדק. יש לה ניסיון בעבודה עם קהילות שונות ובהנגשה של תרבויות לקהלים שונים, כאשר האוכל משמש ככלי לחיבור. עלמה השתתפה בפרויקט הסיוע החברתי של "אוכל במקום פצצות" בניו אורלינס בארצות הברית. היא רצתה ליצור משהו דומה כאן בארץ, אך נתקלה בקשיים רבים. אנחנו פוליטיות במונח זה שאנחנו מאמינות ב"אכפתיות רדיקלית". אנחנו מזדהות עם עמדות פוליטיות לפעמים, כמו הצורך להתמודד עם משבר האקלים, אבל אי אפשר לקטלג אותנו לזרם מסוים.

האם המודל של "אוכל במקום פצצות" מתאים לישראל?

כן, זה מודל שמתאים לכל מקום. יש כמובן מכשולים בירוקרטיים בדרך. בירושלים, השותפות שלנו מיישמות אותו בהצלחה והן כבר שנתיים מצילות פירות וירקות מהשוק הסיטונאי. בהתחלה הן היו מחלקות אותם לנזקקים, ולאחרונה הן התחילו לבשל ולחלק ארוחות מוכנות.

היכן אתן רואות את תרבות של סולידריות בעוד כמה חודשים?

הפרויקט הזה התגלגל בצורה לא מתוכננת ומאז רק גדל וצמח. כשהקמנו את מערך הסיוע הטלפוני, הבנו שאנשים רוצים להתנדב ויש היענות, והמיזם התפתח בצורה אורגנית. כך גם הספרייה. לכן קשה לנו לצפות קדימה. אנחנו לא רוצות להפוך לעמותה או להתמסד. נמשיך כקהילה, לעזור ולהיעזר זה בזה, ונמשיך ללמוד. אין לנו שאיפה להפוך לתנועה רוחנית. אנחנו לא רוצות להחליף את העשייה של המדינה. אנחנו אוהבות את הדאגה לשכנים, העבודה הקשה והרעיון של אכפתיות רדיקלית. בה בעת, בית של סולידריות מאפשר מרחב בו ניתן לפעול ולדבר על שורשי המצוקה והדיכוי שאנחנו רואות בשטח.

זוהר אלון

השבוע שוחח "זו הדרך" עם עלמה, דניאל ולאח, שלוש ממקימות "תרבות של סולידריות". ההתארגנות "תרבות של סולידריות" היא תנועה לסיוע חברתי מהיר השואבת השראה מאקטיביזם אמריקאי. היא קמה בזמן סגר הקורונה הראשון, על רקע המצוקות החברתיות והיאוש הכללי. שלוש הפעילות, שנחשפו לבקשות סיוע מצד משפחות נזקקות, התאמצו לעשות ככל שאלל ידן כדי לעזור. חוסר היכולת להשיג סיוע ממחלקות הרווחה העירוניות המקרטעות המריץ אותן להקים מערך סיוע עצמאי ברוח מה שהן מכנות "דאגה רדיקלית". הפעילות מדגישות כי לא מדובר בתנועה פוליטית, אלא בראש ובראשונה בהתארגנות חברתית-קהילתית. הביקורת הפוליטית הנוקבת נשמעת בעקיפין; הפעילות מעדיפות לעסוק בפעולה ישירה ולאפשר לעמדותיהן הביקורתיות לחלחל מאליהן.

"תרבות של סולידריות" קמה כמענה ישיר למצוקות חברתיות. בהתארגנות, בה יש רוב נשי והנהגה נשית, חברות כיום עשרות פעילות. עם הפעילות והפעילים נמנים סטודנטיות, גרפיקאיות, מעצבים ואמנים צעירים, שחלקם תורמים מיצירותיהם. הפעילות מבוססת כולה על תרומות והתנדבות. ההתארגנות, שקמה לפני כשנה וחצי, עוסקת כיום בביטחון תזונתי וב"הצלת מזון" (איסוף מזון שאינו עומד בסטנדרט המכירה ומיועד לזריקה והעברתו למקררים קהילתיים הפרוסים ברחבי הארץ), בהכשרות מקצועיות ובבניית קהילה.

לאחרונה הקימו הפעילות את "בית של סולידריות" בבית רומנו בתל אביב. מרכז זה משמש מרחב לפעילות השוטפת כמו הכנת סלי מזון. כמו כן מארח "בית של סולידריות" מרחבי למידה משותפים, הרצאות, הקרנות סרטים, ואף ספרייה פוליטית-חברתית המארגנת קבוצות קריאה בהן יש לכל המשתתפות חלק בבחירת הטקסטים. בין הספרים בספרייה ניתן למצוא טקסטים בנושא הגות פמיניסטית, שחרור בעלי חיים, הגות פוליטית אלטרנטיבית ואנטי-קפיטליסטית, מגדר ותיאוריות קוויריות, קהילה ועזרה הדדית, אנטי-קולוניאליזם וצדק אקלימי.

מה עושה תרבות של סולידריות?

זו תנועה של עזרה הדדית שמניעה עשייה סולידרית. אנחנו מאמינות בחלוקת משאבים בתוך קהילה. אנחנו מבקשות להשתמש בכישורים ובמינוניות של חברי הקהילה כדי לבנות רשתות תמיכה חברתיות, בעיקר לאוכלוסיות מוחלשות. יש לנו פרויקט ביטחון תזונתי ופרויקט הצלת מזון, במסגרתו אנחנו מעבירות למשפחות נזקקות פירות וירקות

קבוצת קריאה בספרה של התיאורטיקנית המרקסיסטית ג'ודי דין

משמעות החברות במפלגה

דין עוסקת במסגרת המפלגתית, ובמפלגה הקומוניסטית במיוחד, כמודל שנוח ונרחב בעשורים האחרונים מצד אינטלקטואלים שראו במפלגה מסגרת דוגמטית ואנכרוניסטית. דין דוחה תפיסה זו מכל וכל:



ג'ודי דין, 2017 (צילום: המכון לחקר תרבויות רשת)

“הדחייה של המפלגה כצורה עבור פוליטיקה שמאלית היא טעות. היא מתעלמת מהשפעות ההתאגדות על העוסקים במאבק משותף. היא לא מצליחה ללמוד מהחוויות היומיומיות של דורות של פעילים, מארגנים ומהפכנים. היא מסתמכת על תפיסה מצומצמת ודמיונית של המפלגה כמכונה טוטליטרית. היא מזניחה את האומץ, ההתלהבות וההישגים של מיליוני חברי המפלגה במשך יותר ממאה שנים. דחיית המפלגה כצורת התארגנות הייתה הדוגמה השמאלית בשלושים השנים האחרונות, והיא לא הובילה אותנו לשום מקום.”

“למרבה המזל, תנועות מחאת הכיכרות בספרד וביוון, כמו גם הלקחים מהצלחותיה וממגבלותיה של תנועת 'אוקיופיי', חוללו תנועת נגד לדוגמטיות השמאלית הזאת. היא עוררה מחדש את העניין במפלגה כמסגרת פוליטית שיכולה להביא להרחבת שורות. מסגרת שהיא גמישה, מסתגלת ומתרחבת דיה כדי להחזיק מעמד גם מעבר לרגעים המשמחים והמשבשים של המונים ברחובות. התיאוריה של 'החבר' תורמת להתחדשות זו באמצעות הצגת הדרכים שבהן מחויבות משותפת למאבק משותף מייצרת עוצמות חדשות ויכולות חדשות.”

הקורס כולל ארבעה מפגשים ויתקיים מדי שבוע בימי רביעי לאורך חודש דצמבר. בדומה לקורסים הקודמים, גם הפעם ייחתם קורס הקריאה במפגש מקוון עם המחברת, שיתקיים ב-12 בינואר 2022. במקביל למפגשים הישירים שיתקיימו במועדון הגדה השמאלית (אחד העם 70, ת"א), ניתן יהיה לקחת חלק בקורס גם באמצעות הזום.

אדם אלי

קישור להרשמה לקורס ולקבלת חומרי הקריאה:

<https://bit.ly/3HJsk3X>

בשבוע שעבר (24.11) נפתח בגדה השמאלית בתל אביב (אחד העם 70) קורס קריאה בכתביה של הוגת הדעות המרקסיסטית ג'ודי דין. הקורס הוא חלק מפרויקט מתמשך ביוזמתם של חברי האקטיב הרעיוני של סניף תל אביב של המפלגה הקומוניסטית הישראלית. מטרת היוזמה היא העמקת החינוך הרעיוני בקרב חברי המפלגה והקהל הרחב, והנגשה של רעיונות ודיונים המתקיימים בעולם ההגות המרקסיסטית העכשווי לקהל הקוראים בעברית. בשנים האחרונות התקיימו באותה מסגרת קבוצות קריאה בכתביהם של ליאו פאניץ' וג'ון בלאמי פוסטר. בעקבות קבוצות הקריאה נערכו מפגשים מקוונים עם המחברים, שענו על שאלות מצד המשתתפים. ג'ודי דין, פרופסור למדע המדינה במכללת הוברט וויליאם סמית' בניו יורק, הייתה בעברה עורכת של כתב העת Theory & Event, והיא אחת ההוגות החשובות ביותר בתאוריה הפוליטית המרקסיסטית בשנים האחרונות. דין פרסמה עד כה שלושה עשר ספרים. רובם עוסק

בתפקיד המפלגה ובמשמעות ההשתייכות למסגרת פוליטית בתקופתנו. במיוחד ראויים לציון בהקשר זה ספריה האחרונים: "האופק הקומוניסטי" (2012), העוסק בצורך להשתחרר מהרטוריקה האנטי-קומוניסטית, המזהה את הקומוניזם עם הסטליניזם בלבד, ומשתקת כל דיון סביב מציאת חלופות לקפיטליזם; "המונים ומפלגה" (2016) העוסק בחשיבותה של המפלגה כארגון שיכול להניע מחדש את הפרקטיקה הפוליטית על רקע מחאות המוניות שפרצו ברחבי העולם בשנים שקדמו לפרסום הספר.

הקורס שנפתח בשבוע שעבר יעסוק בעיקר בספרה האחרון - "חברים" (Comrades) שהתפרסם ב-2019. בספר מציעה דין תיאוריה של המונח חבר כמייצג של יחס בין שווים הנמצאים באותו צד של מאבק פוליטי. יחס זה הוא מוקד מרכזי ביצירת זהות והזדהות פוליטית, ומעניק משמעות ומשמעות לעשייה הפוליטית. פרקים מתוך הספר תורגמו לראשונה לעברית בידי חברי האקטיב הרעיוני של מק"י תל אביב, ויישלו לנרשמים לקורס על מנת לקיים דיון המבוסס עליהם. בנוסף יעסוק הקורס באחד ממאמריו של דין שפורסם לאחרונה במגזין האמריקאי "ג'קובין", המציג כמה מהרעיונות אותם פיתחה באותו ספר. מאמר זה תורגם לאחרונה גם לערבית בידי חבר הוועד המרכזי של המפלגה חסן מסארווה ופורסם ביומן "אל-אית'חאד".

את אחד הרעיונות המרכזיים בספר מציגה דין בפרק הראשון שלו, כאשר היא מסבירה: "אני עוסקת בחבר כצורת פנייה, מושא ציפיות וסמל השתייכות במסורת הקומוניסטית והסוציאליסטית. אני מדגישה את החבר כדמות גנרית ליחסים פוליטיים בין מי שנמצאים בצדו האחד של מאבק פוליטי. חברים הם אלה אשר קושרים עצמם יחד באופן אינסטרומנטלי למטרה משותפת: אם ברצוננו לנצח – ועלינו לנצח – אנו חייבים לפעול יחד".

הבורגניות הגדולות: המפלגה הלאומית והמפלגה הליברלית. קסטרו מסרה כי בכוונתה לקדם רפורמות חברתיות וכלכליות, להכיר בנישואים בין בני אותו מין, לבטל את האיסור על הפלות, "וחשוב מכל: להשליך לפח האשפה של ההיסטוריה את מורשתו של הנשיא הרננדס המושחת". יצוין שבשנה האחרונה נערכו הפגנות המוניות נגד הנשיא היוצא, וההמונים דרשו את התפטרותו.

ביוני האחרון נפגש הרננדס עם ראש הממשלה נפתלי בנט בלשכתו של האחרון בירושלים. השניים נשאו הצהרות משותפות וחתמו על הסכמים בין המדינות. בסיום הפגישה נערך טקס חנוכת שגרירות הונדורס בירושלים, סמוך לגן הטכנולוגי. היה זה המפגש הראשון של ראש הממשלה בנט עם מנהיג של מדינה זרה. הרננדס מצדו נפגש בביקורו בין היתר גם עם הנשיא דאז ראובן (רובי) ריבלין ועם יו"ר האופוזיציה וידידו הוותיק, ח"כ בנימין נתניהו. אמו של נשיא הונדורס, אחותו, סגן הנשיא, שר הפנים, שר המשפטים ובכירים נוספים בממשלת הונדורס הגיעו לישראל במטוס הפרטי של ד"ר מרים אדלסון, אלמנתו של שלדון אדלסון והאישה העשירה בישראל.

ב-2018 הזמין משרד החוץ את הרננדס לטקס הדלקת המשואות, על רקע תמיכתו בעמדות ממשלת ישראל. בעקבות ההזמנה התעוררה בארץ התנגדות ציבורית, משום שהרננדס פעל בארצו כרודן, היה מעורב במעשי שחיתות ובאחתה עת נערכו הפגנות המוניות בהונדורס שדרשו את התפטרותו. בשל הסערה החליט הרננדס לבטל את בואו לטקס. לפי פרסום ב"ניו יורק טיימס" (מארס השנה) מפי תובע פרולי בארה"ב, הכטיח הרננדס להגן על מברייחי סמים באמצעות כוחות הביטחון וסוכנויות אכיפת החוק בהונדורס, ולעזור להם להציף את ארה"ב בקוקאין. זאת על אף שהרננדס נחשב בעל ברית חשוב של ארה"ב באמריקה הלטינית.



נשיאת הונדורס הנוכחית, קסיומרה קסטרו, ניצבה מול שוטרים במהלך המחאה נגד הנשיא הקודם הרננדס (צילום: ליברה)

לראשונה נבחרה אישה לנשיאות

ניצחון לשמאל

בהונדורס

לראשונה בתולדות הונדורס: מועמדת השמאל קסיומרה קסטרו הכריזה השבוע (29.11) על ניצחון בבחירות לנשיאות שנערכו במדינה המרכז-אמריקאית. קסטרו ניצחה את נסרי עספורה, פוליטיקאי ממוצא פלסטיני שהיה מועמד מטעם הנשיא הימני היוצא חואן אורלנדו הרננדס. לפי התוצאות שפרסמה ועדת הבחירות המרכזית, קסטרו זכתה ב-54% מקולות הבוחרים; עספורה מהמפלגה הלאומית ב-34%; ויאני רוזנטל מהמפלגה הליברלית ב-9%.

זהו ניצחון כפול: לראשונה בתולדות המדינה נבחרה אישה לנשיאות, ולראשונה ניצחה בבחירות מועמדת של החזית השמאלית "ליברה". בכך שוברת קסטרו את השיטה בהונדורס, לפיה החזיקו בשלטון לסירוגין שתי המפלגות

משטרת תורכיה תקפה מפגינות

נגד אלימות כלפי נשים

משטרת תורכיה תקפה (25.11) בגז מדמיע ובכדורי גומי מפגינות שצינו במרכז איסטנבול את יום המאבק הבינלאומי באלימות כלפי נשים. לפי המידע שמסר דובר המפלגה הקומוניסטית התורכית, הפגנות נערכו באותו יום באיסטנבול, באנקרה ובערים נוספות. באיסטנבול התאספו אלפי נשים וגברים לפי קריאה של ארגוני נשים, ובהם תנועת הנשים הקומוניסטיות.

דקות לאחר תחילת העצרת, הגיעו מאות שוטרים ופיזרו בכוח את המתכנסות. כ-40 מפגינות ומפגינים נעצרו. לפי נתונים שנמסרו בעצרת טרם פיזורה, מאז תחילת השנה נרצחו 285 נשים ברחבי תורכיה. עוד דרשו המפגינות לשוב אל "אמנת איסטנבול", האמנה הבינלאומית למניעה ומאבק באלימות כלפי נשים ואלימות במשפחה שיזמה מועצת אירופה.

דו"ח של אמנסטי: דחפורים

בריטים משרתים את הכיבוש

בדו"ח שפורסם לאחרונה (18.11), חשף הארגון אמנסטי אינטרנשיונל כי דחפורים של JCB – חברה בריטית, מהיצרניות הגדולות בעולם של ציוד מכני כבד – משמשים להרס של בתים פלסטיניים ולבנייה של התנחלויות בשטחים הכבושים תוך עבירה על החוק הבינלאומי.

חברת JCB היא אחת ממאה חברות ועסקים שנכללים במאגר האו"ם של חברות העובדות בהתנחלויות בגדה המערבית הכבושה. בדו"ח החדש של אמנסטי, שכותרתו "JCB יורדת מהפסים", מתוארת שיטת המכירות של החברה: היא מוכרת את הציוד לצד שלישי, והוא זה שמוכר את הציוד ללקוחות בישראל – ובהם למשרד הביטחון. צד שלישי זה, המשמש סוכן המכירות של החברה בישראל, חתום גם על חוזים עם משרד הביטחון לתחזוקת ציוד של JCB – כולל הדחפורים המשמשים להריסה של מבנים פלסטיניים.

הדו"ח מציין כי השימוש בגורם שלישי לביצוע המכירות אינו פוטר את חברת JCB מהאחריות לפגיעה בזכויות אדם באמצעות הציוד שלה.

כנספח לדו"ח, שאורכו 92 עמודים, מצורפת מפה אינטראקטיבית שיצרה מעבדת ההוכחות של אמנסטי. המפה מציגה עשרות מקרים בשנים האחרונות בהם היה שימוש במכונות של JCB להרס של בתי מגורים או של צינורות מים ושטחים חקלאיים פלסטיניים.

עידן סלוצקר

הפסטיבל מתקיים ביוזמתו ובניהולו של דני וילנסקי ובהפקתה של עמותת סולידריות לאמנות, לאקטיביזם וזכויות אדם. "הפסטיבל נערך מתוך אמונה בכוחו של הקולנוע לעורר מחשבה ופעולה לקראת מציאות צודקת יותר ועתיד טוב יותר בישראל, באזור ובעולם כולו. דווקא בימים אלו, כאשר הרעיון הדמוקרטי נמצא תחת איום, חשוב להשמיע באומץ קול צלול, ברור וחופשי", מסר וילנסקי.

בין היתר, צפויה הקרנת בכורה לסרט "על אדמה ולחם" של הארגון בצלם. בשנת 2005 הקימו בצלם מחלקת וידיאו, המבקשת להעצים את כוחה ואת השפעתה של המילה הכתובה בעזרת תיעוד חזותי. כשנתיים לאחר מכן השיקה המחלקה את "פרויקט המצלמות", במסגרתו מספק בצלם מצלמות וידיאו והדרכה למתנדבים פלסטינים ברחבי הגדה המערבית, כדי שיתעדו את חייהם תחת הכיבוש הישראלי. מאז, הפכו החומרים שצילמו צלמים חובבים אלה בזמן אמת נדבך מרכזי בעבודתו של ארגון זכויות האדם הישראלי.

עוד בפסטיבל: הסרט הקלסי "הקרב על אלג'יר" (ר' צילום), המשחזר את תולדות מלחמת השחרור האלג'יראית נגד הכיבוש הצרפתי בשנים 1954-1962.

כמו כן יוקרנו בפסטיבל שני סרטים עלילתיים בשם "התזמורת האדומה", אשר הופקו במרחק 18 שנה זה מזה – בגרמניה המזרחית ב-1971 ובצרפת ב-1989. שני הסרטים מתמקדים בדמות שהובילה את רשת הריגול האנטי-נאצית "התזמורת האדומה", בה פעלו חברים לשעבר במפלגה הקומוניסטית. בפסטיבל יוקרן גם סרט תיעודי חדש בנושא.

לתוכנית הפסטיבל המלאה:

<https://www.solidaritytlv.org>



חוזר לסינמטק תל-אביב פסטיבל סולידריות לקולנוע וזכויות אדם

פסטיבל סולידריות לקולנוע וזכויות אדם 2021 ייפתח ביום חמישי, 9 בדצמבר, בסינמטק תל-אביב. הפסטיבל הוא אירוע ייחודי המעלה לשיח הציבורי סוגיות חברתיות-פוליטיות מרכזיות. זאת באמצעות הקרנתם של סרטים פורצי דרך בנושאי זכויות אדם מהארץ ומהעולם, החותרים לקידום השלום, הדמוקרטיה וזכויות האדם בצד שוויון וצדק חברתי. סולידריות, הפסטיבל היחיד בישראל המוקדש כולו לקולנוע וזכויות אדם, מתקיים משנת 2011 בסינמטק תל אביב. תוכנית הפסטיבל משלבת סרטים עטורי פרסים, עלילתיים ותיעודיים, ומסגרות לבחירת נושאים הקשורים בסוגיות ובמאבקים שונים – ביניהם: דמוקרטיה, גלובליזציה, פליטים ומבקשי מקלט, ההתנגדות לכיבוש ולחוק הלאום, אפליה, גזענות, זכויות נשים, זכויות קהילת הלהט"ב, זכויות ילדים ובני נוער, חופש הביטוי, זכויות עובדים, רעב, עוני וביטחון תזונתי, צדק סביבתי ומשבר האקלים.

התוכנית הבינלאומית לשנת 2021 מציגה בפעם הראשונה מסגרת תחרותית נושאת פרסים הכוללת סרטים תיעודיים וסרטים עלילתיים – כולם בהקרנות בכורה בישראל – בצד הקרנות מיוחדות של סרטים בינלאומיים ומפגשים עם יוצרים מהעולם.

התוכנית הישראלית לשנת 2021 כוללת הקרנות בכורה ומבחר ממיטב הסרטים בתחום זכויות אדם, וכן מחוות ליוצרים הבולטים עמוס גיתאי ויהודה ג'אד נאמן; תחרות נושאת פרסים לסרטים ארוכים וקצרים בנושאי זכויות אדם; סרטי סטודנטים ומסלול יצירה צעירה לסרטי תוכנוניים. זאת במטרה לעודד עיסוק בנושאים פוליטיים וחברתיים ביצירה הקולנועית המקומית ולחזק את מעמדו של תחום זה בקרב תלמידים, סטודנטים לקולנוע ויוצרים ישראלים.

בשפרעם נפתחה התערוכה אמנות נגד אלימות

ביום המאבק הבינלאומי באלימות נגד נשים, 25 בנובמבר, הושקה ברחובותיה של העיר העתיקה של שפרעם התערוכה "בתוך הבית שלנו", בהשתתפות 14 אמניות ערביות מיישובים שונים ברחבי הארץ ובהם שפרעם, אום אל-פחם, כפר כנא ויפו.

היצירות התערוכה, הכוללת ציורים וצילומים, מלוות בטקסטים בערבית ובעברית מאת המשוררת איהת אבו שמיס, שעוסקים באלימות נגד נשים בחברה בישראל בכלל, ובחברה הערבית בפרט. לדוגמא: "כדי להיות אני צריכה לחלום. וכדי לחלום אני חייבת להיות".

עזיזה דיאב, מנהלת מרכז התרבות בעיריית שפרעם ובוגרת תוכנית ההכשרה והחממה של אמנות בקהילה במכללת שנקר, יזמה את התערוכה. היא פנתה לאוצר עדי יקותיאלי במטרה להעלות את נושא האלימות נגד נשים בחברה הערבית באמצעות האמנות.

האמניות המשתתפות בתערוכה הן אוגין אמין, אניסה אשקר, בות'יינה חלבי, ביאן דיאב, בראה שעאר, חנין זוהיר מטר, ליא מחמוד, מריאנה מנסור נח'לה, מריה סאלח מחאמיד, נג'את עבדאללה שאהין, נירוואנה דבאח אסדי, סובחייה חסן קייס, סמאח בטחיש ועולא זיתון. הטקסטים מאת המשוררת איהת אבו שמיס. התערוכה, שתנעל ב-31 בדצמבר 2021, מוצגת בעיר העתיקה של שפרעם ליד מרכז התרבות האפיסקופלי.

סולידריות עם העם הפלסטיני

בנק"י נגד אלימות כלפי נשים

בשבוע שעבר (25.11) השתתפו חברי ברית הנוער הקומוניסטי הישראלי (בנק"י) בהפגנה שנערכה בתל אביב לציון יום המאבק באלימות נגד נשים.

כ-200 חברי התנועה ממחוזות ומהסניפים ברחבי הארץ לקחו חלק בהפגנה, ויחד עם חברות אקטיב פמיניזם של סניף מק"י תל אביב הובילו גוש אדום בולט. המשתתפות והמשתתפים צעדו מכיכר רבין לכיכר הבימה וקראו קריאות בעברית ובערבית. כאשר החל רון חולדאי, ראש עיריית תל אביב-יפו, לנאום בעצרת שנערכה בסיום הצעדה, הפריעו חברי בנק"י לנאומו וקטעו אותו בקריאות: "חולדאי, תתפטר – גבעת עמל שווה יותר".

ההשתתפות בצעדה בתל אביב הייתה חלק מקמפיין רחב שהובילה בנק"י בשבועות האחרונים נגד אלימות כלפי נשים. במהלך הקמפיין יזמו סניפי בנק"י הפגנות מקומיות בעראבה ובעכו ופרסמו חומרים עיוניים בנושא מרקסיזם פמיניסטי והמאבק באלימות נגד נשים.

בנק"י - סניף תל אביב

נגד קפיטליזם ופטריורכיה

הרצאה ודיון בהשתתפות דוראל לונקה

יום חמישי, 2.12, בשעה 18:00; אחד העם 70, ת"א

תנד"י - תנועת נשים דמוקרטיות בישראל

אירוע בנושא המאבק באלימות כלפי נשים

בהשתתפות ח"כ עאידה תומא-סלימאן, נטרין מורקוס,

איילה אולייר ועו"ד נאסרה אבו-דבי סעדי

יום שישי, 3.12, בשעה 16:00, המרכז האורתודוקסי בחיפה

תושבות וסוחרים נגד הטייקונים

הפגנה נגד הנהלת התחנה המרכזית בתל אביב

ביוזמת התנועה "אנחנו העיר"

יום שני, 6.12, בשעה 18:00, ברחוב לוינסקי מול התחנה

מועדון קולנוע בגדה השמאלית

הירח והפרתנון / המוכתר

ישראל, 1990 (עברית)

מוצ"ש, 27.11, בשעה 20:00; אחד העם 70, ת"א

השבוע באתר "זו הדרך"

שביתת אחיות בביה"ח רמב"ם, מאבק עובדות בעיריית חיפה, הפגנות בעולם נגד תאגיד אמזון, ועוד...

zoha.org.il



33 מפלגות קומוניסטיות פרסמו השבוע הודעה משותפת לציון יום הסולידריות עם העם הפלסטיני (29.11). בהודעה, עליה חתומות גם מק"י ומפלגת העם הפלסטיני (המפלגה הקומוניסטית הפועלת בשטחים הכבושים), נכתב:

"אנו, המפלגות הקומוניסטיות ומפלגות הפועלים החתומות להלן, קוראות ביום הסולידריות הבינלאומי עם העם הפלסטיני לסיים את הכיבוש הישראלי המתמשך בכל השטחים הפלסטיניים והערביים; להקמת מדינה פלסטינית עצמאית על בסיס גבולות ה-4 ביוני 1967 עם ירושלים המזרחית כבירתה; וליישום פתרון לבעיית הפליטים בהתאם להחלטת האו"ם 194. אנו מביעות את תמיכתנו באסירים הפוליטיים הפלסטיניים ובמאבקם לחופש, וקוראות לשחרור המייד של כל העצירים והאסירים הפוליטיים.

"אנו מגנות את תמיכתה ארוכת השנים של ארצות-הברית במדיניות המלחמה והכיבוש של ישראל ואת גישתו הצבועה של האיחוד האירופי, המשווה בין הפושעים לקורבנות. אנו מגנות את ההסלמה בתוקפנות המתנחלים כלפי אזרחים, חקלאים ופעילים במטרה לשבור את רוחה של ההתנגדות העממית הפלסטינית.

"אנו מגנות את הנורמליזציה של המשטרים הערביים הריאקציוניים עם ישראל, המטופחת בידי ארה"ב והכוחות האימפריאליסטיים באזור. אלה אינם הסכמי שלום, אלא הסכמים שמטרתם העמקת ההגמוניה הכלכלית והצבאית של ארה"ב בישראל באזור.

"המפלגות החתומות על הצהרה זו מגנות את הוצאתם מחוץ לחוק של שישה ארגוני זכויות אדם פלסטיניים ואת כל פשעי הכיבוש נגד הזכויות הכלכליות, הפוליטיות והדמוקרטיות של העם הפלסטיני."

עם המפלגות החתומות על הצהרה נמנות המפלגות הקומוניסטיות של יוון, עיראק, איראן (טודה), ירדן, תורכיה, פקיסטן וקפריסין.

מק"י - הוועד המרכזי

חברות וחברי מק"י משתתפים בצער המשפחה

עם מותו של פרופ' קלמן אלטמן, חבר הוועד

המרכזי במשך שנים רבות ופעיל מסור

לינינה היקרה ולבנים

איתכם באבלכם על מות

קלמן אלטמן

תנד"י - המזכירות הארצית

לחברות מנאל שלבי ועולה נג'מי

ברכותינו הלבביות לקבלת פרס הנשיא

על פעילותן נגד אלימות כלפי נשים

תנד"י - המזכירות הארצית

ת"ד 26205, ת"א 6126102, טל' 03-6293944, zohaderekh@gmail.com

אתר זו הדרך zoha.org.il : מק"י maki.org.il info@maki.org.il